

følge de to Herrer i deres Endringsforslag under Nr. 1 og seer mig nødtvungen til at slutte mig til de Tanker, der indeholdes i Endringsforslaget under Nr. 2, saa er jeg dog i høi Grad modtagelig og aaben for den Anskuelse, der blev udtalt af den høitagtede Minister, at hans Virksomhed med Hensyn til Underviisningen maa styrkes ligeoverfor de Partibestrebelse, der, navnlig hvad den egentlige Skole angaaer, mulig kunne have skabt ham Hindringer og Uleiligheder, med Hensyn til hvilke der nok kunde være Anledning til, ved en forøget Bevilling paa Udgiftscontoen at søge at række den høitagtede Minister en hjælp som Haand. Det er ikke, som den ærede Ordfører antydede, nogen ironisk Tanke, der har ligget til Grund for det af mig stillede Endringsforslag. Jeg har navnlig haft for Øie den Bestemmelse i § 11 af Akademiets Reglement for Underviisningen, hvori det hedder, at alle Underviisningen vedkommende Anliggender afgjøres af et Skoleraad, som nærmere er omtalt i samme Paragraph. Jeg kan begribe, at det maa være en ubehagelig og jeg kan sige en urigtig Stilling for Ministeren, at dette Skoleraad og de Personligheder, der slutte sig dertil, igrunder skulle have en afgjørende Mening i denne Skolesag, og at der egentlig ikke skal være levet Andet for den høitagtede Minister end at sætte Approbationspaategning paa disse Reglementer. Jeg kan nok tænke mig, at det kunde være ham muligt, naar disse Reglementer i høi Grad stødte hans Sands for det Rigtige og Passende, da at sende dem tilbage til yderligere Behandling, men jeg troer, man vilde give ham bedre Haand i Haand med hele denne Sag, om man ordnede det saaledes, at den egentlige Forfattelse af disse Reglementer udgik fra hans Ministerium. Derved vilde han altid være istand til ogsaa at kunne indhente Vedkommendes Meninger og Tanker, men den egentlige Afgjørelse af Reglementerne, der for nærværende Tid er henlagt til Skoleraadet, vilde blive i Ministerens Haand, naturligviis indenfor det Udgiftsbeløb, der vil blive bevilget af det ærede Thing. — Hvad det sidste af mig stillede Endringsforslag angaaer, saa antager jeg, at det ikke vil behøve meget vidtløftigt Forsvar i denne Forsamling.

Det er fremgaaet af den tidligere Behandling af denne Sag, at Afgang til de Opholdsninger, som være nødvendige for at see navnlig det personelle Forhold, og i hvilket Omfang Akademiet virkede, ikke har været tilgængelig. Jeg er tilbøjelig til at troe, at Offentlighed, som vi vist Alle ere villige til at hylde, ogsaa i Akademiet vilde kunne frembringe de gavnlige Virkninger, som sjældent udeblive. Jeg finder det derfor ganske naturligt, at man, naar man bevilger et betydeligt forøget Beløb ved et Tillæg af 4,500 Rd., da ogsaa tilspøier en Betænkelse om, at man ogsaa her paa samme Maade, som i saa mange forskjellige Sider af Statsstyrelsen, faaer en saadan Oversigt, at vi aarlig ville blive fatte istand til at faa et Materiale, hvoraf vi tydelig kunne see, i hvilke forskjellige Retninger og med hvilken Betydning Akademiet virker. Jeg tillader mig saaledes at troe, at disse to Indstillinger, der ere fremkomne under Nr. 3, stemme med de Anskuelser, som det ærede Thing ved mange Leiligheder har hylbet, og at de udfylde det Hul, den Afstand, der er mellem Ministeriets oprindelige Forslag og det Forslag, der er stillet under Nr. 2 af 15 ærede Medlemmer, og jeg antager saaledes, at det ærede Thing ikke vil have nogen Betænkelse ved at gaae ind paa de to Forslag, der ere stillede under Nr. 3.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Der afholdes hvert Aar ved Akademiet en offentlig Forsamling, ved hvilken Hans Majestæt ofte har den Naade at være tilstede og hvor der af Secretairen bliver aflagt en Beretning om Akademiets hele Virksomhed, og hvis min Sukommelse ikke skulde stusse mig, bliver denne Beretning trykt. Jeg troer altsaa, at det, den ærede Rigsdagsmand (Fedderson) andrager paa i det af ham stillede Forslag under Nr. 3, 2, allerede nu bliver fyldestgjort. Forøvrigt vilde det være aldeles unødvendigt at indsætte en saadan Bestemmelse i en Lov, da det vil være let, saasnart blot Duffet om at see en saadan offentlig Meddelelse fremkommer, at efterkomme det, hvis noget Saadant ikke allerede stete; men jeg er ikke sikker paa, at den ærede Rigsdagsmands Mening er den rigtige, at ikke allerede